

i deres Uldskjortearmer, Haandværkerne i deres Arbejdsbluser, — alt havde fra den allerførste Dag opfyldt og begejstret ham. Ogsaa Befolkningens Hengivenhed for Højskoleforstanderen forstod han nu, efter at han havde set ham i hans rette Element, i hans Skole, hvor han med sin Stok sloprede om mellem Elever og Lærere som en Fader for dem alle, uddelende Opmuntringer, Kærtegn og milde Tilrettevisninger overalt. Navnlig begreb han denne Mands mærkelige Magt over de unges Sind, da han første Gang saa ham staa paa en Talerstol, saa fuld af ungdommelig Begejstring, saa varm i sin Tro, saa henreven af sine Følelser, at Taarerne stod ham i de lysebrune Øjne, mens han talte med vidt udbredte Arme, som om han i sin Næstekærlighed vilde trykke den hele Menneskehed til sit Hjerte.

Dagen efter Emanuels Ankomst havde der været afholdt et stort Folkemøde paa Skolen, hvor han var optraadt som Hovedtaleren med et religiøst Foredrag om Guds Børn og Kristi Efterfølgere, i hvilket han betonedes, at man kun med Sandhed kunde kalde sig det første, naar man af al sin Evne søgte at blive det sidste. De paafølgende Dage havde han sammen med Forstanderen gæstet forskellige Vennekreise rundt om i Nabolaget, og alle vegne var han blevet modtaget med Henrykkelse og havde faaet mange ny Venner, saa den hele Rejse efterhaanden havde faaet Karakteren af et formeligt Triumftog.

Ganske særligt havde Besøget faaet Betydning for hans Bestemmelser med Hensyn til Fremtiden. Han indsaa nu, at Bispnen havde Ret, og at det lille Boelshus ude i Egedet kun daarligt egnede sig for en Ide som den, der var virkeliggjort i Sandinge Højskole. Der fordredes større Lokaler, mange Rum, Plads til Heste og Vogne for tilrejsende o. s. v., med andre Ord: netop Vejlbj Præstegaard var som skabt til et saadant stort og aabent Fælleshjem for Menigheden, som han ønskede at oprette.

Han havde da ogsaa besluttet at følge Bispens Raad og lade sig konstituere i Embedet, naar Provsten blev forflyttet, og han længtes nu efter at komme til at tale med Hansine om Sagen. Han maatte overfor hende have Ret til at bryde det Tavsheds-